

Hra obchodu

sepsala Ababael Timsar-Dadisun

Je skutečně politováníhodné, že velká spousta lidí nakupuje zboží za předem dané ceny. Vždyť obchod je hra, hra o vyjednávání, která se musí hrát s nasazením, a já ještě dodám, že s jistou dávkou noblesy. V Elsweyru je běžné, že majitel krámků nabízí svým zákazníkům čaj nebo nějaké sladkosti, a ještě než přistoupí k samotnému obchodu, zapojí se s nimi do zdvořilého rozhovoru. Tento velice chvályhodný zvyk má zvláštní důvod, a to ten, že kupci umožňuje důkladnou prohlídku zboží na prodej. Považuje se za nezdrovňost ji odmítnout, jelikož kupce k ničemu nezavazuje. Ať už je tento popsán obyčej součástí kultury, nebo ne, rozhodně je vhodné, aby se kupec s prodávajícím navzájem s úsměvem pozdravili a vyměnili si pár zdvořilostních frází. Podobně jako například gladiátoři, kteří si před bojem projevují respekt.

Vyjednávání se pěstuje po celém Tamrielu, hra se však může pokazit tím, že některá z nabídek bude tak nízká, že obchodníka urazí. Pokud je ti něco nabízeno za 10 zlatých, zkus nabídnout šest a sleduj, kam se cena dostane. Nenech na sobě znát, že se o zboží silně zajímáš, nikdy však nezpochybňuj jeho jakost, i kdyby takový posměšek měl své opodstatnění. Mnohem lépe uděláš, když budeš obdivovat řemeslnou zručnost, a zároveň dodáš, že si bohužel navrženou cenu nemůžeš dovolit. Když ti obchodník pochválí tvůj vkus, usměj se, snaž se však nepodlehnout jeho lichotkám.

Velká část hry se odvíjí od schopnosti rozpoznat typ obchodníka. Není dobré rovnou předpokládat, že venkovský kupec je hlupák, kterého lze jednoduše přelstít, nebo že chamtivý městský kupec prodává pochybné zboží. Měli bychom také zmínit, že dobrým místem k obchodování jsou také karavany.

Dokázat rozpoznat vlastnosti zboží i prodávajícího se člověk většinou naučí až po létech cviku. Ještě než poprvé vkročíš do obchodu, pokus se získat informace o zvláštностech dané oblasti i o tamních obchodnících. Zjisti si také vše o předsudcích, jež v dané krajině panují. Například v Morrowindu, ze kterého tě zdravím, se na Argoniany pohlíží s jistou dávkou podezřívavosti. Nebuď proto překvapený, nebo snad uražený, pokud tě kupec bude po svém krámku všude sledovat a předpokládat, že se chystáš něco ukrást. Obchodníci na Letních ostrovech se někdy podobně chovají i k nordům, Bretonům a Cyrodiiilanům. A neznám žádného obchodníka, který by si nedával pozor na khajiitského nebo bosmerského zákazníka. A to platí dokonce i pro khajiitské a bosmerské kupce.

Pokud ti do oka padne něco, co se ti opravdu líbí, nebo co skutečně potřebuješ, kup si to za nejlepší cenu, jakou dokážeš usmlouvat. Nedokážu ani spočítat, kolikrát jsem si nechala zajít chuť na vzácnou nebo zajímavou relikvii s tím, že ji někde seženu za lepší cenu. Příliš pozdě jsem pak zjistila, že jsem udělala chybu, a když jsem se pak k původnímu kupci o týden později vrátila, předmět už byl většinou prodán. Je lepší získat skvělou věc za přiměřenou cenu a později zjistit, že ji bylo možné koupit levněji, než si ji nechat navždy proklouznout mezi prsty. Občas je zkrátka nejlepší nakupovací taktikou rozhodné jednání.

Každý, kdo má cit pro hru, může vyhrát.